

DESZKASZÁLKÁK

A Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség gyülekezeti lapja
2023. októberi különszám: presbiterjelöltek bemutatkozása

Cikkeket, beszámolókat a deszkaszalkak@gmail.com címre várunk
www.deszkatemplom.tirek.hu tel.: 46/506-613

Lelkészi hivatal: 3525 Miskolc, Palóczy u. 21.
hivatali idő: hétfő 9-12 óra, csütörtök 14-17 óra

ELŐSZÓ

A presbiterekkel szemben támasztott bibliai feltételek

„Ekkor összehívta a tizenkettő a tanítványok egész gyülekezetét, és ezt mondták nekik: „Nem helyes az, hogy az Isten igéjét elhanyagolva mi szolgáljunk az asztaloknál. Hanem válasszatok ki magatok közül, atyámfiai, hét férfit, akikről jó bizonyosságot tesznek, akik telve vannak Lélekkel és bölcsességgel, és őket állítsuk be ebbe a munkába; mi pedig megmaradunk az imádkozás és az ige szolgálata mellett.” (ApCsel 6, 2-4)

„Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.” (ApCsel 20,28)

„A vezetésben bevált presbiterek kétszeres megbecsülést érdemelnek: elsősorban azok, akik az igehirdetésben és a tanításban fáradoznak.” (1Tim 5, 17)

„Azért hagyjalak Krétában, hogy rendbe hozd az elintézetlenül maradt ügyeket, és presbitereket állíts szolgálatba városonként, ahogyan meghagytam neked: ha van olyan, aki feddhetetlen, egyfeleségű férfi, akinek gyermekei hívők, nem vádolhatók kicsapongással, és nem engedetlenek. A püspök ugyanis, mint Isten sáfára legyen feddhetetlen, nem önkényeskedő, nem indulatos, nem részeges, nem kötekedő és nem haszonleső, hanem vendégszerető, a

jóra hajlandó, józan, igazságos, kegyes, önmegtartóztató, aki ragaszkodik a tanítással megegyező igaz beszédhez, hogy az egészséges tanítással tudjon bátorítani, és meg tudja győzni az ellenszegülőket.” (Tit 1, 5-9)

„A közöttetek levő presbitereket tehát kérem én, a presbitertárs és Krisztus szenvedésének tanúja, valamint eljövendő dicsőségének is részese: legeltessétek az Isten közöttetek levő nyáját; ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkedésből, hanem készségesen; ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak.”

(1Pt 5, 1-3)

„Igaz beszéd ez: ha valaki püspökségre törekszik, jó munkát kíván. Szükséges tehát, hogy a püspök legyen feddhetetlen, egyfeleségű férfi; megfontolt, józan, tisztességes, vendégszerető, tanításra alkalmas; nem részeges, nem kötekedő, hanem megértő, a viszálykodást kerülő, nem pénzsóvár; olyan, aki a maga háza népét jól vezeti, gyermekeit engedelmisségben és teljes tisztességben neveli. Mert ha valaki a maga háza népét nem tudja vezetni, hogyan fog gondot viselni az Isten egyházára? Ne újonnan megért ember legyen, nehogy felfuvalkodva az ördöggel azonos ítélet alá essék. Szükséges, hogy a kívülállónak is jó véleményük legyen róla, nehogy gyalázatba és az ördög csapdájába essék. Ugyanígy a diakónusok is tiszteletre méltók legyenek, nem kétszínűek, nem

mértéktelen borivás rabjai, nem hasznosok, hanem olyanok, akikben megvan a hit titka tiszta lelkiismerettel. De ezeket is meg kell vizsgálni előbb, csak akkor szolgáljanak, ha feddhetetlenek. Feleségük is hasonlóan tiszteletre méltó legyen: nem rágalmazó, mértékletes, mindenben hü-

séges. A diakónusok legyenek egyfeleségű férfiak, akik mind gyermekeiket, mind a maguk háza népét jól vezetik. Mert akik jól szolgálnak, azok szép tisztességet szereznek maguknak, és nagy bátorságot nyernek a Jézus Krisztusba vetett hit hirdetésére.” (1Tim 3, 1-13)

LELKIPÁSZTORI ÜZENET

„Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.” (ApCsel 20, 28)

Pál apostol többek között ezekkel a szavakkal búcsúzik az efézusi presbiterektől. Nagyon fontos a számára, hogy viseljenek gondot magukra. Ma már egyre több komoly cég felismeri, hogy véget kell vetni a dolgozó kizsigerelésének. Ha azt akarják, hogy a munkavállaló a legjobban teljesítsen, segíteni kell abban, hogy boldog, kiegyensúlyozott legyen, mert akkor lesz a munkájában is produktív, lelkes, odaadó. A hívő keresztyénnek is fontos, hogy figyeljen önmagára és szeretteire, családjára, mert ebben az esetben tud a gyülekezetben is odaadó, felelősségteljes szolgálatot vállalni. A mi jó lelkiállapotunk azonban nem csak a szabadidőnkkel függ össze, sőt: az Úrral töltött minőségi idő és kapcsolat függvénye! Amikor azt mondja Pál, hogy viseljetek gondot magatokra, akkor az azt is jelenti, hogy az Úrral legyen élő, mindennapi felüdülés a beszélgetés imádságban, a közösség velem a Bibliaolvasás által, stb.

Aztán a presbiterek szívére helyezi, hogy viseljenek gondot a nyájra is, ahol őrizővé tette őket a Szentlélek.

Itt azonban kezdjük a végéről. Azt mondja Pál, hogy őrizővé tett a Szentlélek. A presbiterség egy hivatás. Emberek választanak meg, de Istentől való elhívásnak kell tekinteni.

A presbiterség nem valaki népszerűségének fokmérője. Pál nem emberekről beszél: őrizővé tett a Szentlélek! Isten hív el presbiternek, az embereket felhasználva. Ha őszinte, imádságos szívvel írtunk a jelölő lapra és választunk, Isten akarata fog megvalósulni.

Fontos az is, hogy a gyülekezetben tett minket őrizővé a Szentlélek. Éppen ebben a gyülekezetben. Van más hely, más gyülekezet, de ez az a hely, ahol Isten szolgálatba állít.

Az pedig, hogy őrizővé tett a Szentlélek, az eredeti görög szöveg szerint érdekes módon a püspökre utal. Akik végig olvasták az elmúlt évben részletekben megjelent tanulmányomat az újszövetségi tisztségekről, azok olvashattak a püspökökről is benne. A püspök szó jelentése valóban felvigyázó, olyan valaki,

aki számon tart embereket, intéz ügyeket, stb. És ezzel nagyon jól összefoglalja Pál, kik a presbiterek.

A presbiterek olyan előjárói a gyülekezetnek, akik számon tartják a gyülekezet tagjait, mint a pásztor. A pászturnak fontos, hogy minden báránya meglegyen. Nem hagyja hidegen, ha elkóborol némelyik, hanem utánuk megy. Ha kell, akkor odasújt az állatnak, fegyelmez is. Azonban fontos neki a bárányok egészsége, segíti, táplálja, terelgeti őket. Megvédi őket a külső ellenségtől. – Valami ilyesmit végez a presbiter is, segítve a lelkipásztort. Ezért fontos a hitbéli ismeretekkel rendelkezés is: tudjon oltalmazni a tévtanításokkal szemben, tudjon bátorítani, tanácsolni, vezetni.

Aztán a felvigyázó jelenti azt is, hogy gondot visel a materiális javakra, mint hivatalnok. Számon tartja és gondját viseli a gyülekezet anyagi dolgainak, és amire képessége van, azt latba veti az érdekében. Felelős a gyülekezetért, mert az övé, mert gondviselővé tette őt itt Isten.

És ez megint nem azt jelenti, hogy mindent a presbiter csinál. Sőt! De ő a házigazda, őt minden érdekli, és amiben nem tud, nem bír eljárni, abban mindben segítséget kér olyanoktól, akik tudnak és akarnak szolgálni az Úrnak. A kommunizmusban azért választottak falun kőművest, fuvarozót, stb. presbiternek, hogy legyen, aki a szakmunkákat elvégzi. Pedig a presbiter nem az, aki mindent megcsinál, mindenhez ért, hanem az, akit az Úr hívott el a szolgálatra, akinek fontos a gyülekezete, és aki ezért képes másokat is bevonni a szolgálatba, segítséget kérni

azoktól, akik ennek a szakemberei.

És a legfontosabb, hogy ahogyan ezt egyszer valaki gúnyosan megfogalmazta, az Isten egyháza nem egy gittegylet, amit létrehozott néhány ember és most már muszáj fenntartani, ha van templom, meg ilyenek, hanem az egyház az a hely, az a közösség, amit az Úr Jézus Krisztus az Ő drága vérével szerzett. Olyan emberek a tagjai, akik az ő szenvedése és halála árán kaptak kegyelmet bűneikre és ezt a kegyelmet szeretnék meghálálni. Olyan emberek, akik együtt akarnak örvendezni Urukban hétről-hétre, alkalomról-alkalomra, és ha bajban vannak, együtt akarják kérni a megoldást Istentől, együtt hordozzák a másik terhét,

Ez az egyház, ahová Isten az Ő Szentlelke által többeket már régen, akár évek óta elhívott presbiternek, akik így szolgálnak Neki, az Ő dicsőségére. A mi feladatunk egyházunk törvényei szerint az, hogy ezeket az embereket ismerjük fel és hivatalosan is tegyük előljárókká, gondviselőkké, presbiterké, gyülekezetünkben. Ehhez adjon világosságot, bölcsességet az Úr nekünk.

*Almási Ferenc
vezető lelkipásztor*

PRESBITERJELŐLTEK BEMUTAKOZÁSA

1961-ben születtem Miskolcon. Szüleim hitben neveltek, de megtérésre nekem is szükségem volt. Hála Istennek, sokan segítettek ezen az úton, még külföldiek is! Nagyon hálás vagyok azért, hogy többen nemcsak szavakkal, hanem a példájukkal is bátorítottak engem az Úr követésére! A „Kibeszélhetetlen szeretet” című prédikációs sorozat segített egyértelműen felismerni, hogy Jézus kegyelme nélkül elveszett ember lennék, de általa megmentett ember vagyok.

Jelenleg Miskolcon dolgozom gyógyszerészként. Családommal Miskolc-Martinkertvárosban lakunk. Feleségem, Kati magyar-ének szakos tanárnő. Hálásak vagyunk az Úrnak öt gyermekünkért. Négyen közülük már önállóak, a legfiatalabb fiúnk még tanul. Szintén nagyon hálásak vagyunk 7 unokánkért!

2008 januárjától tartozunk a tetemvári gyülekezethez. 2011-ben és 2017-ben a gyülekezet presbiternek választott. A Kövess Engem Kör csoportban aktívan tevékenykedem. Nagy örömet jelent nekem, hogy a Kereszt Kérdések Kurzusban kiscsoportvezető lehetek! Úgy gondolom, hogy nagyon értékesek azok a találkozások, ahol egymás hite által erősödhetünk! Szívesen dicsőítem Jézus Krisztust énekszóval. Fontos feladatnak tartom a gyülekezetben az egymásra figyelmet, a kapcsolatok ápolását. Az egyik legfontosabb igevers számomra:

„Jézus Krisztus az út, az igazság és az élet.” (Jn 14,6)

**Dr. Bartha Árpád
Zsolt**

Bánvölgyi Tamás

Miskolcon születtem 1984. március 30-án. Vallásos nevelkedésben részesültem gyerekkoromban, azonban felnőttként felekezettet váltottam, és ezen gyülekezetben találtam rá arra, amit mindig is kerestem.

Tanulmányaimat Miskolcon végeztem. Jelenleg a Szent Ferenc Kórház Fizioterápiás Osztályán dolgozom.

A gyülekezet tagjai 2015-től vagyunk feleségemmel, akivel 2016-ban kötöttünk házasságot, majd 2022-ben megszületett kislányunk Hanna Dorka. Az idei évben mutattuk be a gyülekezetnek, az áprilisi megkeresztelése alkalmával.

Presbiteri jelölésem nagy megtiszteltetésnek érzem. Hálás vagyok az Úrnak és kérem, hogy tegyen alkalmassá szolgálatra.

„Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm...” (Zsolt 23,1)

1989-ben születtem Miskolcon, nem vallásos családban. Középiskolai tanulmányaimat Miskolcon, főiskolai (BSc) tanulmányaimat Nyíregyházán, a mesterképzést (MSc) pedig a Miskolci Egyetemen végeztem. Végzettségemet tekintve sportszervező és közgazdász vagyok. Miskolcon dolgozom kormánytisztviselőként, és itt is élek feleségemmel és a 4 éves kisfiunkkal, aki a gyülekezetünk óvodájába jár. A családommal együtt a FeTa bibliakör tagjai vagyunk.

A gyülekezetben 2002-ben konfirmáltam gyermekként. Konfirmációmát követően erős elhatározás híján sajnos kicsit ritkábban jártam istentiszteletre, felnőttként jutottam el arra a döntésre feleségemmel együtt, hogy szeretnénk megismerni közelebről az Urat, ezért ismét elkezdtünk járni a gyülekezetbe, és itt kértük az Úr áldását a házasságunkra is, majd kisfiunk születését követően ő itt részesült a keresztség sákramentumában.

Feleségem a gyülekezetünk alapítványának alapítványi titkára, én pedig a 2018-2023 közötti presbitériumi ciklusban a jegyzői feladatokat láttam el, továbbá a gyülekezetünk pénzügyeivel foglalkozó, presbiterekből álló bizottság tagjaként vettem részt a pénzügyi tervezésben, a költségvetés összeállításban. Tagja vagyok továbbá „A közös Deszkatemető – KDT” bizottságának is.

Újraéledésem esetén továbbra is ezen a területen szeretnék tevékenykedni, Urunk iránti hálával és a gyülekezetünk javára.

Bányai Péter

**Beriné Kovács
Irén**

1954-ben születtem Rétközberencsen, hitüket gyakorló református családban. Nagyszüleim és szüleim hívő, keresztény élete példaértékű egész eddigi életem során. A konfirmációi fogadalomtétel meghatározó volt életemben, de csak gimnáziumi éveim alatt jutottam élő hitre, édesanyám komoly betegsége kapcsán. Megtapasztaltam, hogy a nehéz helyzetekben minden emberi segítség kevés, de az onnan felülről jövő mindenhez erőt ad és meggyógyít.

Érettségi után az OTP Banknál kezdem dolgozni, ahol 48 évet dolgoztam. 1975 (azaz házasságkötésem) óta élek Miskolcon. Kezdetben a Belvárosi gyülekezetben kerestem azt a testvéri közösséget, ahol megélhetem a mindennapokban gyakorolt hitemet. A Tetemvári gyülekezethez egyik munkatársam segítségével 1977-től tartozom, de aktívabban csak a templom leégése után kapcsolódtam be, amikor már segítők munkámmal is hozzájárulhattam a templom újjáépítési feladataihoz. 2000-től pópresbiteri, majd az utolsó három ciklusban presbiteri tisztséget töltöttem be a gyülekezetben.

Egy felnőtt lányunk van, aki szintén gyülekezetünk tagja. Ő általa 2022. januárban egy nagy próbatétel elé állított az Úr. Igéjét meghallva – „*Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak enyém vagy...*” (Ézs 43, 1) – és hitemben megerősödve „meggyógyultam”. Eddigi munkám során a diakóniai csoportban szolgáltam. Szeretevendégségek teljes körű koordinálását és lebonyolítását végeztem. A gyülekezethez tartozó, de már a templomba eljönni nem tudó, idősebb beteg testvéreket látogatok, illetve tartom velük a kapcsolatot. Az úrvacsorai alkalmakra az úrvacsorai jegyek beszerzése is a szolgálataim közé tartozik. Egyházfenntartói járulékokat és más pénzbeli adományokat fogadok el a vasárnapi istentiszteletek alkalmával. Szeretettel segítek a nyári napközis táborban a gyermekek felügyeletében. Amennyiben a következő ciklusban is betölthetem a presbiteri tisztséget, szívesen és szeretettel vállalom továbbra is szolgálatot a diakóniai csoportban, de a sáfársági területen, illetve a parókián felmerülő feladatokban is örömmel segítek. Célom, hogy a konfirmált fiatalok a gyülekezetben maradjanak, általuk a szüleik is templomba járó, hívő egyháztagokká váljanak, illetve a meglévő tagok ne más gyülekezetben keressék az Úrral való közösséget. Hála az Úrnak, sok helyen tevékenykedem, szolgálok, „*De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.*” (Ézs 40,31) Megválasztásom esetén ezt az ígét kérem az Úrtól, helyezze a szívemre, hogy szeretettel, alázattal szolgálhassak.

1967 októberében születtem Marosvásárhelyen, Erdélyben. 34 éve tartózkodom Magyarországon, ebből az időből közel 30 évet Miskolcon éltem. Középiskolámat Erdélyben végeztem, majd a rendszerváltás után a Debreceni Agrártudományi Egyetem Hódmezővásárhelyi kihelyezett szakán kezdtem, később menedzseri diplomát és edzői diplomákat szereztem. Öregdiák-ként a Sárospataki Református Teológiai Akadémián végeztem. Felnőtt fiú gyerekem 29 éves, Budapesten él, és ott is dolgozik.

Fiatal gyerekkorom óta éreztem, és tapasztaltam az Úr megtartó és gondviselő erejét több alkalommal is. 2017-év végétől csatlakoztam ehhez a gyülekezethez. Megtisztelésnek éreztem a gyülekezetben szolgáló presbiterek felkérését a tisztség elvállalására, és Jézus biztató szavai – „*Aki hisz bennem, nem bennem hisz, hanem abban, aki küldött, s aki lát, az látja, aki küldött. Világosságul jöttem a világba, hogy aki hisz bennem, ne maradjon sötétben.*” (Jn 12, 44-46) – adtak „világosságot” számomra, hogy elfogadjam a felkérést.

Több alkalommal segítettem a templom és a templom körüli udvari munkálatokban. A gyülekezet által szervezett nyári iskolai táborban is pár napon keresztül részt vettem. Az idei évben a FeTa bibliakörhöz szeretnék csatlakozni.

Megválasztásom esetén szeretném a gyülekezet, a presbiterek és a lelkészek munkáját segíteni főleg szervezésben, kivitelezésben. Nem titkolt régi elhatározásom azon fiatalok megkeresése, akik most fognak vagy a közelmúltban konfirmáltak, hogy próbáljuk megfejteni mindkét oldalról a közös „nagy titkot”: miért is maradnak távol konfirmáció után a templomtól és az egyháztól. A jövőre nézve ezt az egyik legfontosabb megoldandó feladatnak tekintem.

Deák László

Földesy Gyula

1982-ben születtem egy református lelkészcsaládba, mely egész életemet, Istenhez való kötődésemet meghatározta. A Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségiztem, majd pedagógiai és szociális munka végzettségeket szerezve közel 10 évig dolgoztam családsegítói és ifjúságvédelmi munkakörökben.

2012-ben feleségem külföldi kiküldetése révén Németországba költöztünk, ahol új lehetőségeken át betekintést nyertem a logisztikai folyamatok világába, és ez magával ragadott. 2014-ben tértünk vissza Miskolcra, és ettől kezdve nagyvállalati környezetben, logisztikai szakemberként dolgozom. Németül és angolul jól beszélek.

Feleségemmel 2017 óta vagyunk a Tetemvári Egyházközség tagjai, gyermekünk, Emma, 6 éves.

Egy felhívást követően feleségemmel idén becsatlakoztunk a Deszkaszálkák szerkesztői feladataiba, mely szolgálatot azóta is nagyon szívesen végezzük. Presbiteri jelölésem nagy megtiszteltetés a számomra, megválasztásom esetén szeretném képességeimet a gyülekezet, a presbitérium és a lelkészeink számára leghasznosabban kamatoztatni.

Vezérigém: *„Mint a szép híves patakra a szarvas kívánkozik, Te hozzád én Istenem szomjúhozik én lelkem...” (Zsolt 42,1)*

Régi, miskolci, polgári családból származom. Gyermekkorom óta tagja vagyok a Tetemvári gyülekezetnek.

Életemben négy ige vált különösen fontossá, amelyek meghatározták hitemet is.

Az első, amelyet konfirmációm alkalmával kaptam és elindított Isten felé: „*Adjad, fiam, a te szívedet nékem, és a te szemeid az én útaimat megőrizték.*” (Péld 23, 26). A második, amely kijelölte számomra az életem értelmét és célját: „*Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat.*” (Luk 10, 27). A harmadik az, ahogyan az embertársaimhoz viszonyulnom szükséges a mindennapokban: „*Mert ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, megbocsát néktek is a ti mennyei Atyátok. Ha pedig meg nem bocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.*” (Mt 6, 14-15). És a negyedik az, amely a missziói lelkületet adja: „*Valaki azért vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt;*” (Mt 10, 32).

2000. év óta szolgálom a gyülekezetben presbiterként. Agrár-mérnök, tejipari szakmérnök és számítástechnikai programozói végzettségem van. 27 éve a Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Kormányhivatalnál, illetve elődeinél dolgozom, mint élelmiszerbiztonsági felügyelő. Feleséggel három gyermeket neveltünk föl, Isten segítségével, és remélem, az Ő dicsőségére.

Részt vettem a 161. Református Cursillo-n. Ennek a csodának az átélésére minden testvért őszinte szívvel bátorítok! Tagja vagyok a Jókai Mór Református Általános és Alapfokú Művészeti Iskola igazgató tanácsának. Gyakorta jelennek meg írásaim a Deszka-szálkák című gyülekezeti újságunkban. Presbiterré választásom esetén a jövőben a gyülekezeti szolgálatokat nagy alázattal, szívesen folytatom.

Guba Péter

Jobbágy Tamás

1985. szeptember 20-án születtem Miskolcon egy hétgyermekes református család második gyermekeként. Szüleim, nagyszüleim hívő keresztyének, hitre és istenfélelemre neveltek. Isten 12 éves koromban érintette meg a szívemet, ekkor fogadtam el megváltó kegyelmét. Ez a kegyelem kísér azóta életem minden percében.

A BME Építészmérnöki Karán szereztem diplomát. Tanulmányaim végeztével hazaköltöztem Miskolcra. Jelenleg saját cégemben dolgozom tervezőként, illetve főépítészként segítem több önkormányzat munkáját. 2012-ben nősültem meg, feleségem, Boglárka is gyülekezetünk hűséges tagja. Isten három gyermekkel, Brigittával, Gergővel és Nándorral áldotta meg közös életünket.

Tizenhat éve vagyok a Miskolc-Tetemvári Református Egyház-község tagja, családommal rendszeresen látogatjuk a vasárnapi istentiszteleteket, valamin a FeTa kör alkalmait. Az elmúlt ciklusban presbiterként Kalydy Zoltán kollégámmal együtt a műszaki fejlesztéseket, beruházásokat felügyeltük. Az elmúlt években közreműködésünkkel újult meg a gyülekezeti ház és az udvar, hőszigeteltük a parókia egyik falát, illetve héjazatcsere történt a parókia udvari oldalán, továbbá elkészült a Deszkatemplom zsindefedésének, ereszdeszkázatának és nyílászáróinak karbantartó festése. Örülök, hogy szolgálattal segíthetem lelkipásztorunk munkáját, s szakmai tudásomat is kamatoztatni tudom a gyülekezet javára.

Az új presbiteri ciklusra főgondnoki tisztségre kaptam jelölést. Megválasztásom esetén legfontosabb célnak a gyülekezet lelki növekedését és az ifjúsági bibliakörök felélesztését tartom. Szeretném, ha a gyülekezetben minden korosztály otthonára találhatna.

A próféta szavai bátorítanak úgy egyéni életemben és munkámban, mint gyülekezeti szolgálattamban: *„Az Úr, az én Uram ad nekem erőt, olyanná teszi lábamat, mint a szarvasokét, és magaslatokon enged járni engem.”* (Hab 3, 19)

Nyelvtanárként dolgozom egy nyelviskolában. Rendszeresen 2000 óta járok a Deszkatemplomba, ahová sok emlék is fűz, jó és rossz egyaránt: a keresztyerekeim konfirmációja, a testvérem temetése, a keresztfiam esküvője. Az évek során, ahogy hitben növekedtem, úgy vált egyre fontosabbá számomra a református egyházhoz és a gyülekezethez tartozás. Idővel nagy vágyam volt egy kisebb csoporthoz, egy bibliakörhöz tartozni, így lettem a megalakulása napjától a Kövess Engem Kör tagja. Később nagy öröm volt számomra, hogy a 8 évvel ezelőtt indított Kereszt Kérdések kurzusban is segítőként részt vehettem/vehetek. Az előző, presbiterként töltött 6 év hozott sok nehézséget, de sok pozitív megtapasztalást is. Adott egy teljesebb képet a gyülekezetünk működéséről, és ennek köszönhetően a gyülekezeti tagokat is lehetőségem volt jobban megismerni. Hálás vagyok azért, hogy második otthonnak tekinthetem ezt a közösséget, és azt remélem, hogy egyre többen fogják tudni ezt a gyülekezetet így nézni. A konfirmációm alkalmával kapott Ige, utólag látom már, hogy mennyire formálta a látásomat: *„Ezért tehát, amíg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.”* (Gal 6, 10)

Kovács Andrea

Kovács Gábor

Miskolcon születtem 1954.12.03-án. Édesanyám Papp Verona, aki katolikus volt.

Iskoláimat Miskolcon végeztem. 30 éve vagyok a gyülekezet tagja, és 22 éve presbitere.

Egy ciklust sáfársági gondnokként szolgáltam. Feleségemmel rendszeres templomba járók vagyunk.

Minden munkából igyekszem kivenni a részemet. Sajnos az egészségi állapotomban történt változások miatt már nem tudok annyira aktív lenni. De az Istentől kapott erőm erejéig most is kiveszem a részem. Az iskolánkban működő Jókai Oktatási Alapítvány vezetője vagyok.

Ha Isten megengedi további hasznos tagja tudok lenni a presbitériumnak.

1976-ban születtem Miskolcon. Az Úristen egy osztálykirándulás alkalmával szólott hozzám, hívott és küldött. Megmutatta, hogy hol keressem. Az irány az Avasi Egyházközségbe vezetett, ott konfirmáltam, és találtak rám olyan keresztyén testvérek, akik szolgálattal, feltétel nélküli szeretetükkel megtanítottak arra, hogyan lehetek Jézus Krisztushoz hasonló. Az Avasi Tizenéves Kör meghatározó közösségi élete a mai napig táplálék számomra (például a bibliatanulmányozás, a táborozások, a közös sportolás, a szolgálatok stb.).

Tanítói diplomámat a debreceni Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskolán szereztem. Pályakezdőként összevont osztályban kezdtem el tanítani egy kis faluban, Zilizen. Itt ismerkedtem meg férjemmel. Három gyermekünk született, Boldizsár, Sára Borbála és Sebestyén. A Nyomári Egyházközség tagjaként, majd presbitereként otthagytunk alatt gyermekeink épülésére és Isten dicsőségére forgolódtam a környező falvak gyülekezeteiben is.

2021-től ismét Miskolcon élek, és vagyok a Deszkatempom gyülekezetének tagja. Jelenleg az edelényi Szent Miklós Görögkatolikus Általános Iskola osztálytanítója vagyok.

„Aki szeret az énekel. Aki énekel, kétszeresen imádkozik.” – írja Szent Ágoston. Hiszem, hogy az Isten alkalmassá tud tenni a szolgálatra, igyekszem a Tőle kapott talentumaimmal dicsőségre, dicsőítésére élni.

„Énekeljete az Úrnak új éneket; énekelj az Úrnak te egész föld! Énekeljete az Úrnak, áldjátok az ő nevét; hirdessétek napról-napra az ő szabadítását. Beszéljétek a népek között az ő dicsőségét, minden nemzet között az ő csodadolgait;” (Zsolt 96,1-3)

Laczkóné Ádám
Zsuzsanna

Lenke Anita

Szociális munkás vagyok. Évekig a gyermekvédelemben dolgoztam, majd 2017-től az egészségügyben igyekszem segítséget nyújtani a rászorulóknak. A segítői hivatást, szolgálatként élem meg, hálás vagyok azért, hogy tehetem.

A főiskolás éveim alatt ért el Krisztus megváltó szeretete. Akkorra értettem meg a szívemmel is azt az igazságot, hogy Jézus Krisztusban Isten olyannyira szereti ezt a világot, - és benne személyesen engem is - hogy életét adta érte. Kegyelme által találhattam meg Őt, mert Ő már előbb szeretett, Ő már előbb keresett engem.

Korábban egy kisvárosi gyülekezet tagja voltam, 2019 óta járok a tetemvári református gyülekezetbe. Eddigiek során a gyermekek kézműves foglalkoztatásában, templom körüli szolgálatban vettem részt. Kérem, hogy Isten munkálja ki bennem, miben, hogyan tudok az Ő szolgálatára lenni, élni. Fontosnak tartom egymás megismerését, a hitbeli közösség keresését, megélését a gyülekezetben belül. Örömmel és hálával tölt el, hogy a gyülekezetünkben lévő kiscsoportos bibliakör és egyéb alkalmak, szolgálati lehetőségek alkalmat adnak a testvéri közösség megélésére, szeretetközösséggé való formálódására.

„Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (Jn 13, 34-35)

1952-ben születtem Sajószentpéteren, lelkészcsalád gyermekeként nevelkedtem a Sajó völgyében Vadnán. Iskoláimat falumban, Kazincbarcikán, a miskolci Földes Ferenc Gimnáziumban és a Debreceni Orvostudományi Egyetemen végeztem. Egy évtizedig Miskolcon a B-A-Z Megyei Kórház belgyógyászatán dolgoztam, 35 éve a Szerencsi Városi Rendelőintézet nyugdíjasként is aktív belgyógyász, gasztroenterológus szakorvosa vagyok. Feleségem Arday Márta nyugdíjas egészségügyi szakdolgozó, de aktív nagymamaként 2 gyermekünkötől 6 unoka szeretetteljes nevelését végzi.

A rendszerváltozás után 3 ciklusban Görömböly és Tapolca önkormányzati képviselője is voltam. Több egyházi alapítvány kuratóriumában, református iskola és gimnázium igazgató tanácsában is szolgáltam a közösséget. Gyülekezetünknek 1988 óta vagyok presbitere, 6 évig diakóniai gondnok is voltam. Közegyházban egyházmegyei gondnoki, kerületi világi főjegyzői tisztséget viseltem, jelenleg kerületi főgondnok és zsinati tag vagyok. Mindezekkel Isten dicsőségét, megtartó kegyelmét szeretném szolgálni. Hálaadással vallom: Mindeddig megsegített minket az Isten! Urunk megtartó, őriző kegyelmét szeretném közvetíteni a gyülekezetek felé.

Vezérigém: *„Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem. Az én segítségem az Úrtól van, aki teremtette az eget és földet” (Zsolt 121,1-2)*

Dr. Molnár Pál

Pálóczi Zsolt

1982-ben református családba születtem, gyerekkoromban a bodroghalmi református gyülekezetbe vezettek el szüleim, és itt is konfirmáltam 14 évesen. Jó pár évig egy kiválóan működő ifjúsági csoport tagja voltam a gyülekezetben, ahol is a hitéletem elköteleződése, elhívása Tanászi Árpád tiszteletes úr szolgálata alatt erősödött meg. Később a tanulmányaim majd a munkám miatt az életem úgy alakult, hogy elköltöztem Miskolcra, ahol kedves feleségemmel és drága kisfiammal azóta is nagyon nagy harmóniában élünk.

2015-ben csatlakoztunk a Tetemvári Református gyülekezethez. Gyermekelem a gyülekezet fenntartásában lévő Jókai Mór Református Kéttanítási Nyelvű Általános Iskola diákja. A szerető, közösségé formálódó gyülekezetünk ismereteimet gyarapítja, hitéletemet erősíti. Munkámból kifolyólag rendkívül keveset tartózkodom a lakóhelyemen, de ennek ellenére igyekszem családommal együtt minél több alkalommal részt venni a gyülekezet életében, rendezvényein. Presbiteri jelölésemet nagy megtisztetésnek tartom, és készen állok Isten és a gyülekezet ügyét szolgálni. *„Sokféle szándék van az ember szívében, de csak az Úr tervei valósulnak meg.” (Péld 19, 21)*

Makón születtem 1958. augusztus 11-én. Miskolcra 1976-ban jöttem, az akkori Nehézipari Műszaki Egyetemen lettem gépészmérnök 1981-ben. Feleségemet az egyetemi évek alatt ismertem meg, 1980-ban kötöttünk házasságot. Két gyermekünk született. Gábor 39 éves, házas, két gyermekük van. Judit 22 éves, a Debreceni Egyetem hallgatója, a Műszaki Karon tanul, építészmérnök lesz. Munkahelyemen, a Miskolci Egyetemen – már nyugdíjasként – vagyongazdálkodással foglalkozom. Hitben élő feleségem és családja hatására jutottam közel Krisztushoz. A '70-es évek végén a sajtóvámosi atyafiak akkori békés környezete, lelkészüik, apósom bölcsessége alakította gondolkodásomat. Hitre jutásomban szeretetük, türelmük, befogadó magatartásuk segített. A Miskolc-Tetemvári Református Egyházközséghez a '80-as évek elején családi elődöket követve csatlakoztunk. Sokáig passzív tagjai voltunk a gyülekezetnek. Ebből az állapotból a templom leégés utáni újjáépítése idején végzett szervező és gyülekezet képviselői munka zökkenetett ki. Munkahelyi tapasztalataimat, városfejlesztési tevékenységemet jól tudtam hasznosítani a közösség javára. A templom felszentelésének évében lettem presbiter. Az első presbiteri ciklus konfliktusoktól sem mentes időszakának legjelentősebb gyülekezeti döntése a Pallos utcai általános iskola egyházi fenntartásba való átvétele volt. Ennek előkészítő munkájában vettem részt. 2005-ben a testvérek újra presbiternek jelöltek. A presbitérium megalakulása után gondnokként a sáfársági ügyek vitele és Szilágyi Levente főgondnok tevékenységének segítése volt a feladatom. 2011-től főgondnokként végzek szolgálatot a gyülekezeti élet irányításában a lelkipásztor mellett. Az elmúlt két presbiteri ciklus fontos eseményeiben – a lelkészválasztásban és iskolánk óvodával bővítésén – aktívan munkálkodtam. Az egyházközség intézménye igazgatótanácsának évek óta tagja, jelenleg elnöke vagyok.

Az új presbiteri ciklusra főgondnoki tisztségre kaptam jelölést. Megválasztásom esetén a gyülekezet Istentől áldott lelki gyarapodását, a lelkészek és a gondnokok jó együttműködését és a presbitérium hatékony munkavégzését tartom a legfontosabb céloknak. A rám bízott feladat Isten iránti szolgálat, amelyben magam is lelkileg erősebb leszek.

„Boldog, aki megtartja a törvényt, és igazán cselekszik minden időben.” (Zsolt 106,3)

Pintér Zoltán

**Robb Martin
Melville**

1969-ben születtem Skóciában és ott is nőttem fel. A helyi presbiteriánus gyülekezet tagjai voltunk (a szüleim presbiterek voltak, édesapám gondnok), és tinédzserként odaadtam az életemet Krisztusnak. Földrajzot, politikát és közgazdaságtant tanultam angol és amerikai egyetemeken.

1990-ben jöttem először Magyarországra a hejcei bibliatáborba, és 1990-1991 között földrajzot tanítottam a Sárospataki Református Gimnáziumban. 1994 óta élek Miskolcon, és azóta járok a Tetemvári Gyülekezetbe. 1994-től 2003-ig a Tiszáninneni Református Püspöki Hivatalban szolgáltam mint D. Szabó Dániel főgondnok titkára. Ennek az időszaknak két meghatározó élménye volt a számomra: a leégett Deszkatemplom újjáépítése és a miskolci Református Világtalálkozó megszervezése a deszkatemplomi testvérek segítségével.

2003 óta a Wycliffe Bibliafordítók pénzügyi koordinátoraként dolgozom: magyar misszionáriusokat küldünk a világ minden tájára, hogy lefordítsák a Bibliát azokra a nyelvekre, amelyeken eddig még nem létezett a Szentírás.

Feleségem, Horkay Ibolya, Kárpátaljáról származik, és a Miskolc-Diósgyőri Református Általános Iskolában tanít 1998 óta. Három gyermekünk van: Júlia Budapesten egyetemista, Dávid a Lévay József Református Gimnázium diákja, Jázmin pedig a Diósgyőri Református Általános Iskola végzős tanulója.

2006-tól egyházközségünk presbitere vagyok, amit megtiszteltetésnek érzek. Az eddigi feladataim közé tartozott a vasárnapi istentiszteletek utáni pénzsámolás, valamint gyülekezetünk weboldalának a szerkesztése, amit továbbra is szívesen végzek.

Az egyik kedvenc igeversem:

„Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten hatalma az minden hívőnek üdvösségére.” (Róm 1, 16)

Hatvankét éves vagyok és Marosvásárhelyen születtem, okl. villamos mérnök és okl. mérnök informatikus a képzettségem. A Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Kormányhivatalban dolgozom. Erdélyben éltem 1990-ig, amikor családommal új életet kezdtünk Magyarországon. A marosvásárhelyi Vártemplomban kereszteltek és konfirmáltam emlékezetes körülmények között. Nagyapám hajdúböszörményi születésű volt, munkája során találkozott Erdélyben nagymamámmal. Ők voltak az elsők, akik a hit magjait elültették unokáikban, amikor asztali áldással kezdtük az ebédet és lefekvéskor imádkoztunk. Ezt a példaképet szeretném megosztani én is immár saját unokáimmal. A konfirmáció nem sok nyomot hagyott életemben, de gimnazista koromban már tudtam, hogy van egy mindenható Atya aki bölcsen igazgatja dolgaimat úgy, hogy minden javamra szolgáljon, még ha ezt akkor nem mindig éreztem így. A marosvásárhelyi Bolyai Gimnázium megalapozta azt a keresztény értékrendet, melyet vallok és a hiszek. Gimnazistaként minden este imával feküdtem le. Egyetemi éveim alatt a hit kissé háttérbe szorult.

Házas vagyok. Feleségem Katalin hit és élettársam kivel több mint 35 éve együtt élünk jóban-rosszban. Van két felnőtt lányom és két unokám. Büszke vagyok lányaimra és szeretem unokáimat. Az Antenna Hungária Magyar Műsorszóró vállalatnál dolgoztam több éven keresztül, ahol a közvetlen főnököm, Jobbágy József, nagy hatással volt további hitéletemre. Közvetve neki köszönhetem, hogy egy forró nyári éjszakán átadtam életem Megváltómnak, az én Uramnak. Ézs 43,1 volt az az ige, ami megváltoztatta az életemet, hogy soha ne feledjem és hirdessem, hogy ott a gólgotai kereszten a töviskoszorús Győztes meghalt a mi bűneinkért, majd feltámadt, hogy örök életünk legyen. Feleségemmel a Kövess Engem Kör (KEK) alapító tagjai között vagyunk.

Mielőtt a gyülekezetbe kerültem volna, Emődön már több éven keresztül presbiteri szolgálatot végeztem. Meggyőződésem, hogy a hitet csak közösségben lehet jól megélni, ezért a gyülekezeti kiscsoportokban való részvételre szeretnék buzdítani mindenkit. A nagyvállalati környezetben szerzett elektronikai és informatikai tapasztalatomat eddig is és ezután is szívesen kamatoztatom gyülekezetünk építésére. Egy kedvenc igével zárnám soraimat: *„Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.” (Zsolt 51,12)*

Szöllösi Márton

Dr. Telek Péter

1971-ben születtem Miskolcon, azóta is itt élek. Feleséggel, Kingával Martin-kertvárosban lakunk, két fiunk van: András és Barnabás. Gépészmérnökként végeztem a Miskolci Egyetemen, ahol jelenleg is tanítok, mérnökhallgatóknak próbálom megmutatni a szakma szépségeit és átadni nekik a munkájukhoz szükséges tudást. Gyermekként nem volt kapcsolatom Istennel, bár nagyszüleim vallásos életet éltek. Felnőttként kezdtem érdeklődni a Biblia iránt, de az első igazi lépést a hit irányába csak András fiunk születése után tettem meg. 2006-tól látogatjuk rendszeresen a Deszkatemplom istentiszteleti alkalmait.

Az Úr fokozatosan terelt egyre közelebb ahhoz az úthoz, amelyet számomra elkészített, feleséggel együtt elkezdtünk bibliakörbe járni, majd 2012-ben konfirmáltam. Azóta aktív tagjai vagyunk a FeTa bibliakörnek, és igyekszünk részt venni a különféle gyülekezeti alkalmakon. Úgy gondolom, hogy Isten nem véletlenül vezetett bennünket ehhez a gyülekezethez, ahol a lelkipásztoroktól és a testvérektől nagyon sokat tanulhattam az Igéről, Jézusról és a keresztyén életéről.

Amennyiben a testvérek támogatását elnyerem, akkor presbiterként lehetőségem lesz visszaadni a kapott szeretetet és hozzájárulni a gyülekezet lelki erősödéséhez, ill. aktívan bekapcsolódni a mindennapi munkába azokon a területeken, ahol képességeimmel a legtöbbet tudok segíteni. A gyülekezet, ahová tartozunk, nem egy hely, ahová járunk, hanem egy közösség, ahol otthon érezhetjük magunkat olyan emberek között, akik fontosak nekünk, és akiknek mi is fontosak vagyunk. Feleséggel mi ezt érezzük, amikor a templomba, a FeTára, vagy más alkalomra jövünk ide. Presbiterként azon szeretnék dolgozni, hogy minél több gyülekezeti tag érezhesse otthon magát a Deszkatemplomban.

A presbiteri tisztség, véleményem szerint, nem egy kitüntetés, hanem egy szolgálat, amelyet mindenkinek aktívan, odaadással és alázattal kell végeznie. Pál apostol szavaival:

„...éljetez ahhoz az elhíváshoz méltón, amellyel elhívattatok, teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel, igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékével.” (Ef 4,1-3)

CNC forgácsolóként dolgozom a SPINTO Hungária Kft-nél, házasságban élek feleségemmel. Egy felnőtt fiunk van, aki az Ócsai Református gyülekezet beosztott lelkésze. Jézus Krisztust 2007-ben fogadtam el személyes megváltómul a Bethánia CE szövetség családi hitmélyítő hetén. Azóta az Urat szolgálom, az evangélium terjesztésén munkálkodom abban a körben és helyzetben, ahová az én Uram és Megváltóm állít. A Tetenvári gyülekezet tagja a 2013-as év óta vagyok családommal, 2018-tól a presbitérium tagjaként gyülekezetünk előmenetelén munkálkodom. Megválasztásom esetén is az a célom, hogy eljusson mindenkire az örömhír: van Megváltónk, aki bűneinkért halt meg a kereszten, és értünk támadt fel, hogy örök életünk legyen! Erre az évre választott vezérigém *„Jézus így válaszolt nekik: „Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszen valaki titeket!” (Mt 24,4).* Ezt az igét szeretném adni a testvéreknek is, buzdítva mindenkit a presbiterválasztáson való aktív és felelős részvételre.

Tokodi László

Ifi tábor 2023

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

2023. évi ifitáborunk Sárospatakon a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásával valósulhatott meg. Köszönjük a támogatást!

Felelős szerkesztő: Almási Ferenc

A szerkesztőbizottság tagjai:

**Almási Ferenc, Dr. Czel Györgyné, Frajka Viktória, Földesi Gyula,
Jobbágy Tamás, Kovács Andrea**

Megjelenik évente négy alkalommal az Egyházközség terjesztésében